राज्ञा । प्रिये सर्वमिदमुपपन्नं ।

रतिखेदसुप्तमपि मां शयने या मन्यसे प्रवासगतं ।
सा त्वमिहैतदवस्थं कथं सहेथाश्चिरवियोगं ॥ १३५ ॥

इदं चैतद्यथाकथितं संगमनिमित्तं पुनरुपलब्धिप्रभावमासादितमस्माभिः ॥ इति मणिं दर्शयति ॥

उर्वशी । कधं संगमणीओ अअं मणी । अदो ज्जेव मह्माराएण आलिङ्गद ज्जेव एदमवत्थम्हि संवुत्ता ।

राज्ञा ॥ ललाटे मणिं संनिवेश्य ॥

स्फुरता विच्छुरितमिदं रागेण मणेर्ललाटनिहितस्य ।
श्रियमुद्वहति मुखं ते बालातपरक्तकमलस्य ॥ १३६ ॥

उर्वशी । पिअंवद मह्लो क्खु कालो अम्हाणं पडिट्ठाणादो णिग्गदाणं। कदाइ असूइस्सन्ति पइट्ठीओ अम्ह। ता एव्हि। गच्छम्ह।

राज्ञा । यदाह भवती ॥ इत्युत्तिष्ठतः ॥

उर्वशी । अध कधं उणा मह्माराओ गन्तुं इच्छदि ।

राज्ञा ।

अचिरप्रभाविलसितैः पताकिना
सुरकार्मुकाभिनवचित्रशोभिना ।
गमितेन खेलगमने विमानतां
नय मां नवेन वसतिं पयोमुचा ॥ १३७ ॥

॥ चर्चरी ॥